

[K. Helveg Petersen.]

ende og ikke på det område, hvor det drejer sig om at tilvejebringe muligheder for at hindre, at konflikter bryder løs.

Hr. Arne Christiansen siger, at det ikke er noget nyt, at der forskes. Nej, vist forskes der. Der er nationale institutter i en lang række lande, ikke mindst i USA, men det er altså nationale institutter og institutter, der praktisk taget ikke er koordinerede. Alene koordineringsopgaven ville det være særdeles værdifuldt at få taget op. Det ville virkelig være af værdi, hvis man ville sørge for, at der var oversigt over, hvilke oplysninger der er tilgængelige. Hvad ved dette folketing om de undersøgelser, der foretages rundt omkring på institutterne? Hvad har vi af oversigt over de oplysninger, der foreligger fra talrige amerikanske institutter? Jeg ser ingen oversigter. Hvad har vi fra andre? Det findes ikke, og en af de opgaver, dette råd skulle tage sig af, var at koordinere det, der er i gang, så man ikke udfører dobbelt arbejde, men sætter ind med indsamling af data, hvor der er huller.

Er det ikke en realistisk opgave? Er der noget parlament på kloden, er der noget samfund, der ikke er under indflydelse eller påvirkning af det, der sker globalt? Kan vi snævre det ind og sige: ja, vi har særlige danske sikkerhedspolitiske problemer? Det har vi nok, men kan vi skille dem ud fra den globale sikkerhed? Kan det lade sig gøre i vor tid? Hvilken som helst konflikt kan jo brede sig til vore områder. Sådan er verdenssamfundet indrettet, og sådan har teknologien muliggjort det. Det nytter altså ikke at opretholde den gamle forestilling om, at sikkerhedspolitik er noget, vi først og fremmest skal etablere i vore egne områder. Vi må videre omkring. Det er det, der ligger bag dette her. Det er en realistisk betragtning. Det har ikke noget at gøre med idealisme. Det er realpolitik i forhold til den tid, vi nu lever i. Det er vel det, vi skal i stedet for at lade os fastholde af gamle betragtninger, som havde helt andre forudsætninger. Derfor vil jeg afvise den betragtning, at

dette alene skulle være bløjethed, utopier osv. Det er et realistisk forsøg på at hidkalde en ændring.

Så talte hr. Arne Christiansen om definitionen af sikkerhedspolitik. Det kunne vi godt kaste os over. Jeg ser ikke nogen nytte forbundet med at have en lang akademisk diskussion om, hvad begrebet rummer. Jeg tror, vi alle har en fornemmelse af, at sikkerhedspolitik i hvert fald ikke alene er militærpolitik, men at sikkerhedspolitik rummer andre ting, for så vidt som der i andre tendenser ligger trusler imod sikkerheden. Det er det, videnskabsmænd nu kommer og siger til os, når de siger, at befolkningseksplosionen er en trussel. Det er en trussel mod verdens sikkerhed, hvis verdens befolkning fordobles fra nu af og til årtusindskiftet. Det er en trussel mod verdens sikkerhed, hvis ressourceproblemet bliver meget alvorligt. Forureningsproblemet kan også udgøre den trussel, og især er oprustningen en trussel. Udviklingslandenes forhold er en trussel, den stigende kløft mellem de rige og fattige lande er på lang sigt en afgørende trussel mod verdensfreden. Ja men derfor er det rimeligt at inddrage disse problemer, disse sammenhæng, i debatten.

Man kan godt sige, kommissoriet er bredt. Ja men sådan er nu engang vilkårene. Der er mange, mange tendenser på kloden, der udgør trusler over for sikkerheden. Altså må de indgå i de overvejelser, man må gøre sig omkring krig-fred problemet.

Hr. Gert Petersen var inde på betragtningen om, at vi vel nok i mange henseender vidste nok. Må jeg henviser til dr. Bowetts redegørelse i den betænkning, der kom i 1971, hvor han peger på en række eksempler, hvor regeringer er blevet vildledt, ikke har vidst nok om begivenhederne. Han peger på Svinebugtaffæren og på forholdene i Den dominikanske Republik, hvor man faktisk har handlet uden at have reel viden om, hvad der forelå. Kan alle ikke være enige om, at det er en fuldstændig urimelig ting, at man handler på basis af urigtige oplysninger? Jeg siger ikke et øjeblik, at jeg tror,